

دستورالعمل اصول اخلاق حرفه ای اعضای سازمان

اصول اخلاقی هر حرفه بیانگر ارزشهای پایدار و محوری اعضای آن حرفه در ارتباط با جامعه و گروههای ذیحق و ذینفع آن حرفه می باشد و لازم است با اعتلای اخلاق حرفه ای در جهت حفظ حقوق و صیانت از جامعه و گروههای ذیحق کوشش نموده تا ضرر و زیانهای احتمالی ناشی از عملکرد حرفه ای اعضا به حداقل ممکن برسد.

اعضای حقیقی و حقوقی سازمان بایستی در چهارچوب اصول اخلاقی روشن و شفاف که رعایت آنها موجب توسعه و کمال آنان و ارتقاء حرفه مهندسی بخش کشاورزی می گردد فعالیت کنند.

لذا کلیه اعضای حقیقی و حقوقی سازمان با پایبندی به میثاق اخلاق حرفه ای که در بدو عضویت آنها پذیرفته اند مکلفند در انجام فعالیت های مهندسی بخش کشاورزی در قبال جامعه بهره برداران، کارفرمایان، سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و اعضای آن مواد زیر را رعایت کنند :

ماده ۱- تعاریف :

- اصول بنیادین اخلاق حرفه ای : اصول و ارزشهای اخلاقی است که جنبه آرمانی دارند و دستیابی و تحقق آنها در سایه تلاش و مراقبت حاصل می شود.
- معیارهای اخلاق حرفه ای : حداکثر سطح اخلاقی رفتار حرفه ای است که سازمان تحقق آن را ممکن می داند و برای تحقق آن کوشش می نماید.
- دستورات اخلاق حرفه ای : حداقل سطح اخلاقی رفتار حرفه ای است که عدول از آنها موجب تنبیه انضباطی می شود.
- سازمان : عبارت اختصاری است که بجای سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران استفاده می شود.
- سازمان استان : عبارت اختصاری است که بجای سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی استان استفاده میشود.
- عضو سازمان : شامل اعضای حقیقی و حقوقی سازمانهای استان می باشد.

ماده ۲- اصول اخلاق حرفه ای اعضای سازمان در راستای تعهدات آنان به موارد اساسی زیر است.

- ۱- تعهد نسبت به رعایت شئون اسلامی و فرهنگ عمومی کشور
- ۲- تعهد نسبت به منافع ملی، حفظ و پایداری محیط زیست، حفاظت از منابع پایه تولید و مصرف بهینه نهاده های کشاورزی
- ۳- تعهد نسبت به منافع و صرفه و صلاح کارفرمایان و افرادی که از خدمات فنی تخصصی بهره مند می گردند.
- ۴- تعهد نسبت به حفظ حقوق دیگر اعضاء و متخصصین بخش

۵- تعهد نسبت به حفظ حقوق کارکنان و شرکاء خود

ماده ۳- ارزشها :

- صداقت و درست کاری : عضو سازمان در ارائه خدمات فنی تخصصی خود باید صادق و درستکار باشد.
- بی طرفی : عضو سازمان در ارائه خدمات فنی تخصصی خود باید بیطرف باشد و اجازه ندهد هیچگونه پیش داوری، جانبداری، تضاد منافع یا نفوذ دیگران بی طرفی وی را در ارائه خدمات مخدوش کند.
- امانت داری : عضو سازمان نباید اطلاعات محرمانه ای را که در جریان ارائه خدمات فنی تخصصی خود به دست میآورد مورد سوء استفاده قرار دهد و یا افشا کند مگر در موارد قانونی.
- صلاحیت حرفه ای : عضو سازمان باید خدمات فنی تخصصی خود را متناسب با شرایط مندرج در گواهی تشخیص صلاحیت و رتبه بندی با دقت و شایستگی و جدیت انجام دهد و از ورود به فعالیتهائی که در تخصص یا صلاحیت حرفه ای وی نمیباشد خودداری کند.
- ارتقاء توانمندی حرفه ای : عضو سازمان مکلف است همواره دانش و مهارت فنی تخصصی خود را ارتقاء داده و تلاش نماید به آخرین تحولات و یافته های علمی و تخصصی در سطح معیارهای پیشرفته جهانی جهت تحقق توسعه پایدار بخش دست یابد تا ارائه خدمات وی قابل قبول باشد.
- رفتار حرفه ای : عضو سازمان باید به گونه ای رفتار و عمل کند که با حسن شهرت حرفه ای همراه باشد و از انجام اعمالی که ممکن است اعتبار حرفه ای وی را خدشه دار نماید اجتناب کند.
- پای بندی به منافع ملی و محیط زیست : عضو سازمان بنا به ماهیت کار خود همواره باید منافع ملی و حفاظت از منابع پایه تولید و محیط زیست را بر منافع خود و کارفرما ترجیح دهد.
- صرفه جویی : عضو سازمان در ارائه خدمات فنی تخصصی خود باید استفاده بهینه از منابع را مورد توجه قرار دهد.

ماده ۴- عضو سازمان در راستای تعهد اخلاقی خود در رابطه با منافع عموم در ارائه خدمات فنی تخصصی باید اطمینان حاصل کند که استانداردهای متداول خدمات فنی و تخصصی و کیفیت آن رعایت شده است.

ماده ۵- عضو سازمان در روند ارائه خدمات فنی تخصصی در عرصه های تولید در صورت مشاهده مواردی که منافع عموم، سلامت محیط زیست و منابع پایه تولید را به مخاطره خواهد انداخت لازم است موضوع را جهت پیگیری به دستگاه اجرائی ذیربط و سازمان اعلام کند.

ماده ۶- عضو سازمان نباید به کارفرمایی که به دنبال اعمال غیر اصولی یا غیر قانونی هستند خدمات ارائه کند.

ماده ۷- عضو سازمان باید از اعضائی که به علت رعایت و پایبندی به اخلاق حرفه ای دچار مشکلات یا موانعی شده اند با کمک سازمان بطور جدی حمایت کند.

ماده ۸- عضو سازمان باید تعهدات خود را در مقابل کارفرمایان برای فعالیت های بخش کشاورزی طبق ضوابط مندرج در آئین نامه ها، دستورالعمل ها و استانداردهای نظام مهندسی انجام و در صورت نبود مصوبه براساس عرف پذیرفته شده مهندسی با حسن نیت عمل نماید.

ماده ۹- عضو سازمان در صورت مشاهده و تشخیص مواردی که بالفعل یا بالقوه با منافع کارفرما در تعارض باشد یا بر اظهارنظر و اعمال روشهای فنی تخصصی او اثرگذار و یا کیفیت خدمات را کاهش دهد. باید قبل از شروع کار، آگاهیهای لازم را در خصوص موارد مزبور به نحو قابل استناد به کارفرمای خود اعلام کند.

ماده ۱۰- عضو سازمان با اعتقاد بر اینکه تصمیمات و عملکرد وی بر زندگی، سلامت، بهداشت، رفاه، منافع ملی، شرایط زیست محیطی و منابع پایه تولید در کشور دارای تأثیرات عمیق، فراگیر و درازمدت است، باید خود را مکلف بداند تا اثرات نامطلوب ناشی از ارائه خدمات فنی تخصصی و اتلاف منابع را به حداقل ممکن تقلیل داده و همواره استفاده بهینه از منابع را مد نظر داشته باشد و در هر صورت اثرات نامطلوب آنرا اطلاع دهد.

ماده ۱۱- عضو سازمان در اظهار نظر فنی تخصصی در موارد اختلافی بین دو طرف دعوی نبایست تحت تأثیر القائات یا تطمیع یکی از طرفین قرار گیرد.

ماده ۱۲- عضو سازمان نظر فنی تخصصی خود را زمانی می تواند ارائه و اعلام کند که در زمینه مربوطه دارای دانش و اطلاع کافی باشد.

ماده ۱۳- عضو سازمان در تنظیم و ارائه گزارشات فنی تخصصی لازم است صادق باشد و هیچ یک از اصول فنی تخصصی را کتمان نکند.

ماده ۱۴- عضو سازمان لازم است اسرار کارفرمایان را حفظ و از افشای آن برای دیگران خودداری کند.

ماده ۱۵- عضو سازمان بدون موافقت کتبی کارفرما مجاز به افشاء اطلاعاتی نیست که در روند ارائه خدمات فنی تخصصی بدست آورده است.

تبصره - در صورتیکه اطلاعات مکتسبه در خصوص عدم رعایت موازین نظام فنی مهندسی فعالیت های بخش کشاورزی توسط کارفرمایان باشد می تواند موضوع را به سازمان جهت ارجاع به مراجع ذیربط اعلام کند.

ماده ۱۶- عضو سازمان برای بدست آوردن کار از کارفرمایان نباید اخلاق حرفه ای را خدشه دار کند.

ماده ۱۷- عضو سازمان در تشریح مسئولیت و پیچیدگی اقدامات فنی تخصصی خود مجاز به اعلام بیش از آنچه که واقعیت دارد نمیباشد و لازم است از اظهار خلاف واقع، مبالغه آمیز یا گمراه کننده در خصوص میزان دانش فنی یا صلاحیت خود، شرکاء، کارکنان، انتشار آگهی های تبلیغاتی بر خلاف واقع اجتناب کند.

ماده ۱۸- عضو سازمان حق استفاده از عناوین سایر اعضاء را نداشته و مجاز نیست مجوز استفاده از عناوین خود را به غیر بدهد که در جهت فعالیت های اقتصادی یا ارائه خدمات فنی تخصصی فریبکارانه و مغایر با اصول نظام فنی مهندسی فعالیت های بخش کشاورزی از آن استفاده کند.

ماده ۱۹- عضو سازمان براساس مفاد تفاهم نامه و قراردادهائی که با کارفرمایان خود دارد مجاز نمیباشد از طرفهای مورد قرارداد کارفرما یا نمایندگان آنان یا سایر عوامل مؤثر در آن فعالیت وجه یا امتیازی مزاد برقرارداد بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم درخواست یا دریافت کند.

ماده ۲۰- عضو سازمان مکلف است تعهد خود را در مقابل کارفرمایان به نحوی انجام دهد که به منافع عمومی جامعه لطمه وارد نیآورد.

ماده ۲۱- عضو سازمان لازم است حقوق سایر اعضاء را بطور کامل رعایت و از هر اقدامی که به حقوق آنان لطمه وارد می آورد خودداری کند.

ماده ۲۲- عضو سازمان مکلف است با سایر اعضاء به نحوی رقابت نماید که از نظر عرف حرفه مهندسی رقابت سالم محسوب گردد.

ماده ۲۳- عضو سازمان در روند ارائه خدمات فنی تخصصی هر گاه به مواردی که نقض کننده مقررات و ضوابط نظام فنی مهندسی فعالیت های بخش کشاورزی و سایر مقررات جمهوری اسلامی ایران است برخورد نمود لازم است اطلاعات خود را به نحو مقتضی در اختیار کارفرما قرار داده تا در جهت رفع نواقصی که ناقص مقررات و ضوابط مذکور می باشد اقدام کند.

ماده ۲۴- عضو سازمان با آگاهی از اینکه نظر کارشناس فقط توسط گروه کارشناسی قابل نقض است در صورت مواجه شدن با مواردی که لازم است نظر کارشناس نقض گردد. باید موضوع به سازمان استان برای طرح در مراجع ذیربط اعلام گردد و نباید بطور مستقیم و غیر مستقیم اقدامی انجام گیرد که به آبروی حرفه ای، آینده شغلی یا وضعیت اشتغال عضو دیگر لطمه وارد گردد.

ماده ۲۵- عضو سازمان باید خدمات فنی تخصصی خود را به نحو شایسته و با کیفیت مطلوب و در زمان تعهد شده ارائه کند.

ماده ۲۶- عضو سازمان باید به اعتماد کارفرمایان ارج نهاده و از آن به نحو شایسته محافظت کند.

ماده ۲۷- عضو سازمان در فرآیند ارائه خدمات فنی تخصصی به کارفرمایان خود به گونه ای عمل کند که استقلال و قضاوت حرفه ای آنها مخدوش نگردد.

ماده ۲۸- عضو سازمان در ارتباط با نظر فنی تخصصی باید با کارفرمایان راستگو، صادق و با شهامت باشد و کارفرمایان را نسبت به ابعاد مختلف مسائل فنی تخصصی آگاه نماید حتی اگر این کار برخلاف میل کارفرما یا منافع خودشان باشد.

ماده ۲۹- عضو سازمان به هیچ وجه نباید از کم اطلاعی کارفرما در ابعاد خدمت یا ضعف کارفرما در کنترل کیفی کار سوء استفاده کند و لازم است کارفرمایان را نسبت به انجام خدمات فنی تخصصی خود و نتایج آن آگاه و از گمراهی آنان جلوگیری کند.

ماده ۳۰- عضو سازمان باید از هرگونه اعمالی که به نوعی باعث مخدوش شدن اذهان عمومی، کارفرمایان، نسبت به منافع، حرمت و منزلت حرفه مهندسی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست شود پرهیز کند.

ماده ۳۱- عضو سازمان لازم است ضمن ارتقاء سطح توانمندیهای حرفه ای خود، دانش و تجربیات خویش را به دیگر اعضاء و سازمان انتقال داده و از این طریق اعتبار حرفه مهندسی بخش کشاورزی را ارتقاء دهد.

ماده ۳۲- عضو سازمان باید کار را براساس توان خود با ملحوظ داشتن مدیریت، دانش فنی، رشته تخصصی، سطح تجربه و ظرفیت انجام کار که در گواهی های تشخیص صلاحیت و رتبه بندی تعیین شده است بپذیرد.

ماده ۳۳- عضو حقوقی سازمان باید به حقوق کارکنان و شرکاء خود احترام گذاشته و نقش و مشارکت آنها را در اعتبار و موفقیت شرکت قدر بگذارد.

ماده ۳۴- عضو حقوقی سازمان باید درحد توان خود محیط و فضای لازم را برای انجام کار برای کارکنان و شرکاء خود فراهم کند و شرایط رشد و ارتقاء آنها را میسر سازد.

ماده ۳۵- عضو حقوقی سازمان لازم است با توجه به تفاوت ماهوی شرکتهای متکی بر دانش و سرمایه های انسانی و شرکت های متکی بر سرمایه مالی، تعادل مناسبی بین منافع سهامداران و امنیت شغلی و رفاهی کارکنان ایجاد کند.

ماده ۳۶- عضو سازمان باید نسبت به رعایت اصول حقوق اساسی انسان پای بند باشد و از هرگونه تبعیض (قومی، دینی و جنسیتی و ...) در جذب و نگهداری نیروی انسانی اجتناب کند.

ماده ۳۷- عضو سازمان در صورت عدم رعایت هر یک از اصول مندرج در این دستورالعمل که موجب ضرر و زیان کارفرمایان یا اشخاص ثالث را فراهم کند، در صورت اثبات، عضو خاطی علاوه بر مجازات انتظامی، زیان کارفرمایان و یا اشخاص ثالث را نیز باید جبران کند.

ماده ۳۸- این دستورالعمل در ۲۸ ماده، یک تبصره و ۱۹ بند به تصویب شورای مرکزی رسیده است.